

Ligeledes sker der stadig overførsel af uudnyttede personfradrag og af underskud mellem ægtefællerne.

Efter det tidligere lovforslag blev skatten af ægtefællernes formueindkomst beregnet ved, at deres samlede formueindkomst blev tillagt, eller hvis den var negativ, fradraget i den største arbejdsindkomst. Forskellen mellem skatten af den største arbejdsindkomst og skatten af denne indkomst forhøjet eller formindsket med den samlede formueindkomst udgjorde den samlede skat af formueindkomsten. Denne skat af formueindkomsten fordeltes mellem ægtefællerne på grundlag af størrelsen af hver ægtefælles formueindkomst. Efter denne metode blev hver ægtefælles formueindkomst beskattet med den samme procent. Det må erkendes, at de foreslåede regler kunne være meget vanskelige for skatteyderne at forstå, og at de ville give både dem og skattemyndighederne administrative problemer. Der er derfor nu foreslået en ændret beregning af skatten af formueindkomsten.

For den ægtefælle — mand eller hustru — der har den største arbejdsindkomst, skal skatten beregnes på sædvanlig måde af den samlede skattepligtige indkomst, dvs. summen af denne ægtefælles arbejdsindkomst og formueindkomst.

For ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst beregnes først skatten af arbejdsindkomsten på sædvanlig måde. Skatten af denne ægtefælles formueindkomst beregnes derefter på følgende måde:

Formueindkomsten lægges til, eller hvis den er negativ, fradrages i den skattepligtige indkomst hos ægtefællen med den største arbejdsindkomst, og der beregnes et skattebeløb af den herved fremkomne regulerede indkomst. Forskellen mellem det således beregnede skattebeløb og skatten af den skattepligtige indkomst hos ægtefællen med den største arbejdsindkomst udgør skatten af formueindkomsten for ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst.

Ved den nu foreslåede metode til beregning af skatten af formueindkomsten undgår man at skulle foretage opdeling af en samlet skat af ægtefællernes formueindkomst.

Bortset fra en særregel, hvor ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst har formueindkomst under 1.000 kr. vil skatten af ægtefællernes samlede formueindkomst blive den samme efter det nu foreliggende lovforslag som efter det tidligere lovforslag (F. 101), og i mange tilfælde vil fordelingen af skatten af formueindkomsten mellem de to ægtefæller også blive den samme efter de to forslag. I nogle tilfælde vil der dog blive tale om en ændret fordeling af det samlede skattebeløb på de to ægtefæller. Dette vil f.eks. ske, hvor en positiv formueindkomst hos ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst,

idet den lægges til den skattepligtige indkomst hos ægtefællen med den største arbejdsindkomst, overskrider et af trinene i statskatteskalaen.

Denne ændring af skattens fordeling mellem ægtefællerne vil dog normalt blive forholdsvis beskednen, idet den som regel vil ligge mellem 0 og 144 kr. pr. 1.000 kr.s formueindkomst.

Er formueindkomsten af beskeden størrelse, dvs. ikke over 1.000 kr. skal den særlige beregningsregel dog ikke anvendes.

Efter forslaget skal hver ægtefælle opgøre og selv angive sin arbejdsindkomst og sin formueindkomst. Arbejdsindkomsten omfatter ikke alene arbejdsindtægter, men også øvrige indtægter af den art, der efter de gældende regler indgår i den særskilte hustruindkomst. Heri fragår på tilsvarende måde de udgifter m. v., der efter deres art vedrører særskilt hustruindkomst.

Hver ægtefælle skal som nævnt ligeledes selv angive sin formueindkomst og sin formue. Formueindkomsten omfatter renteindtægter og udbytteindtægter, renteudgifter samt overskud eller underskud af fast ejendom samt andet formueafkast. I det omfang disse indtægter vedrører en virksomhed er de dog arbejdsindkomst.

Det afgørende for, hvem af ægtefællerne der skal selv angive en given indkomst eller formue, skal i almindelighed være, hvem af dem der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over aktivet eller hæfter for forpligtelsen. Hver ægtefælle råder over de aktiver, han har indført i formuefællesskabet, samt over sit særeje. Indkomst vedrørende et formuegode, der indgår i den anden ægtefælles virksomhed, skal dog beskattes hos denne.

Formueskatten beregnes på grundlag af ægtefællernes samlede formue. Den således beregnede formueskat fordeles forholdsmæssigt mellem ægtefællerne.

De foreslåede beregningsregler for indkomstskatten skal også gælde for den kommunale og amtskommunale indkomstskat, folkepensionsbidrag og dagpengebidrag m.v. Da de nævnte skatter og bidrag beregnes med faste procenter, har dette dog alene den betydning, at det er de samme nedrundede indkomstbeløb, der danner grundlag for beregningen.

Efter de gældende regler betaler hustruen kun særlig indkomstskat ved afhændelse m. v. af formuegoder, der indgår i hendes erhvervsvirksomhed, eller hvis den særlige indkomst i øvrigt vedrører hendes arbejde. Manden svarer særlig indkomstskat ved afhændelse af formuegoder i øvrigt, uanset om disse tilhører hustruen. Disse regler er foreslået ændret, således at hver ægtefælle betaler særlig ind-